

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

sp. zn. 47 T 4/2016

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17. srpna 2016 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Hovorky a přísedících Ing. Miloslava Kláštereckého a Mgr. Jiřího Steidla, MBA, **t a k t o :**

obžalovaný

Jaroslav R.,

nar. xxx, trvale bytem xxxx, doručovací adresa xxx, stavební dělník,

j e v i n e n, ž e

1. v blíže nezjištěné době přibližně v polovině měsíce června 2015 v Praze xxx, na ubytovně v 1. patře v pokoji č. 86 užívaném obžalovaným, kam poškozená nezletilá V. S., nar. xxx, přišla na jeho pozvání, pokoj uzamkl, a se souhlasem poškozené položil poškozenou nezletilou na postel, začal ji líbat a osahávat pod oblečením na prsou, poté poškozené nezletilé svlékl kalhoty a spodní kalhotky, sám si svlékl trenýrky, nalehl na poškozenou nezletilou a zasunul jí penis do pochvy a v souloži pokračoval až do svého vyvrcholení,

přičemž došlo k ejakulaci na zem a tohoto jednání se dopustil i přesto, že věděl, že poškozené nezletilé dosud nebylo patnáct let,

2. v blíže nezjištěné době pravděpodobně dne 18.7.2015 v podvečerních hodinách v Praze xxx, ve stavební buňce za benzinovou čerpací stanicí xxx, s.r.o. u zastávky tramvaje „xxx“ otočil k sobě zády poškozenou nezletilou V. S., nar. xxx, řekl jí, aby se ohnula a opřela rukama o zeď, což poškozená nezletilá učinila, svlékl jí šortky a spodní kalhotky a sobě trenýrky, poškozená nezletilá se poté otočila k němu čelem, a začal jí levou rukou osahávat přes oblečení na prsou a pravou rukou sahat na přirození, přičemž obžalovaný měl obnažený a ztopořený penis a v tomto jednání pokračoval až do chvíle, kdy na místo přišla matka poškozené nezletilé Hedvika P., a tohoto jednání se dopustil i přesto, že věděl, že poškozené nezletilé dosud nebylo patnáct let,

t e d y : jednak vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let a jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnáct let,
jednak úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu,

t í m s p á c h a l

zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1, písm. a) tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) roků.**

O d ů v o d n ě n í:

Obžalovaný **Jaroslav R.** u hlavního líčení nejdříve ke své osobě vypověděl, že bydlí v xxx na ubytovně a momentálně bydlí s přítelkyní. Pracuje u stavební společnosti na trvalý pracovní poměr. Je vyučený kuchař - číšník, je svobodný bezdětný a žádné jiné trestní stíhání proti jeho osobě vedeno není. Neužívá žádné léky, ani alkohol či drogy.

Ke skutku I. obžalovaný vypověděl, že udělal největší chybu svého života a je mu to velice líto. Dále k tomu uvedl, že to bylo oboustranné a že se o žádné znásilnění nejednalo. Pozval poškozenou k sobě na pokoj, poslouchali rádio, poškozená si k němu sedla a ukazovala mu obrázky na telefonu. Zeptala se ho, jestli jí může dát pusku, a tak jí dal pusku a začali se líbat. Poškozená mu řekla, že by to chtěla, ale on jí řekl, že to je špatný a na to mu odpověděla, že se to nikdo nedoví. Položil jí pak na postel, svlékla mu tričko, on jí svlékl tričko. Pak si ho položila na záda, svlékla se, on se svlékl, poté si na něj lehla a bylo to. K vyvrcholení u něj došlo, ale na zem. Trvalo to asi deset minut. Poškozená se aktivně zapojovala, hejbalala se a vzdychala. Poté z ní slezl a navrhl jí, aby opustila pokoj a že se tohle nesmí opakovat. Nikdy nepoužíval žádné násilné praktiky. Říkala mu, že už spala s hodně klukama. Byl doma sám a ona za ním furt chodila. Poškozené bylo v té době x roků, ale vypadala na 15 až 16 let. Po tom co se stalo, si pak následně psali přes facebook a ona mu psala, že se jí to líbilo.

Ke skutku II. obžalovaný vypověděl, že šli na procházku se psem a do té buňky se jí ten pes zaběhl a oni tam pro toho psa šli. Začali si tam povídat a tam k tomu taky došlo, k čemu dojít nemělo, ale bylo to zase oboustranné. Málem opět došlo k pohlavnímu styku, ale nedošlo, protože tam přišla její matka. Poškozená se chovala vyzývavě, osahávala ho a přibližovala se k němu a chtěla sex. Líbali se a sahalo na sebe, sex neměli, a jestli měl ztopořený penis, si již nevybavuje, ruce měl na pasu poškozené.

Poté obžalovaný vypověděl, že měl s poškozenou milenecký vztah, chodili spolu ven, drželi se za ruce a líbali se. Sahali na sebe i eroticky. Měl ji jako svoji přítelkyni a vše začalo na tom pokoji. Věděl, že je to špatně a lituje toho.

U hlavního líčení byla vyslechnuta svědkyně **Hedvika P.**, která uvedla, že je matkou poškozené. Dále pak uvedla, že obžalovaného zná z ubytovny. Kamarádil se s jejím synem a dcerou a ona měla za to, že jim dělá staršího bratra. Po čase přišel její syn a řekl jí, že viděl, jak si obžalovaný s V. dávají pusy, ale ona tomu nevěnovala pozornost a řekla mu, že to asi špatně pochopil. Jednou pak šli všichni tři se koupat a bohužel se tam stalo to neštěstí, že se její syn utopil. Pak se stalo, že jednou večer šla V. se psem a dlouho se nevracela. Dostala o ni strach a šla jí hledat, až uslyšela štěkat psa. Šla po hlase a přišla do stavení buňky, kde uviděla dceru se staženými kalhotkami a obžalovaného se ztopořeným penisem. V. se jí zdála vyděšená, a jak jí

uviděla, tak utekla, ona začala rvát na obžalovaného a vzala ho vodítkem, které tam dcera nechala. Obžalovaný jí pak říkal, že se moc omlouvá, ale že její dceru hrozně miluje. Ona mu řekla, ať ji nechá být a vyhýbá se jí. Doma jí pak V. řekla, že mezi ní a obžalovaným došlo ke styku, že jí zamkl na pokoji, položil na postel a zakryl pusou, aby nekřičela a došlo ke styku. Nechápe, jak to mohl obžalovaný udělat. Dcera měla facebook a ví, že si s obžalovaným psala a bylo to takové dvojsmyslné a obžalovaný si to mohl vyložit, že ho má V. víc než ráda. Poté soud předložil svědkyni forografii na č.l. 304 na které je poškozená s obžalovaným. Na to svědkyně uvedla, že má pochyby o tom, že jí dcera řekla celou pravdu. Závěrem uvedla, že chodí s dcerou k psychiatrovi a na téma obžalovaného dcera nechce vůbec hovořit.

U hlavního líčení byla vyslechnuta svědkyně **Hana P.**, která uvedla, že je babička poškozené. Svědkyně vypověděla, že obžalovaný s V. byli kamarádi a pak se to nějak vyvinulo v chození. Ona o tom moc neví, spíš V. matka. Jednou přišla V. s cucflekem na krku a pak už to popojíždělo dál, nemůže to přesně popsat, protože u toho nebyla. Vídala je na chodbě spolu a ona osobně si říkala, že to nemůže být pravda, ale byla. O tom co se stalo v té buňce, ví od V. matky, která jí řekla, že holka tam prej byla ohnutá o zed' a měla stažený kalhoty dolů. V. se nesvěřovala ani jí ani matce. Jednou četla nějakou zprávu, kterou psala V. obžalovanému, že ho má ráda a že ho nikdy neopustí. Sama to vnímala jako legrácku, jelikož obžalovaný byl o dost starší. Někdy se stalo, že V. byla sama bez dozoru. Všichni jí to rozmlouvali, aby se s obžalovaným stýkala. Ohledně toho co se stalo na tom pokoji, jí V. řekla, že byla u obžalovaného na pokoji, že jí tam pozval, položil na postel, podržel jí pusou, stáhnul jí kalhotky, ale z nějakého důvodu to odeznělo, že toho nechali, to už neví.

U hlavního líčení byla vyslechnuta svědkyně **Vladislava R.**, která uvedla, že je matkou obžalovaného. Svědkyně vypověděla, že ví, že obžalovaný s poškozenou se kamarádili, ale tomu že mezi obžalovaným a poškozenou bylo něco víc, tomu nevěří. Obžalovaný bydlí s ní na ubytovně. Také ví, že matka poškozené dává obžalovanému vinu za to, že se jí utopil syn. Obžalovaný bral poškozenou jako sestru. Poškozená se před obžalovaným chovala vyzývavě, ale nejen před ním. Chodila vyzývavě oblečená. Jedinou zprávu, kterou ví, že poškozená psala obžalovanému je ta, že ho hrozně miluje a že bez něj nemůže žít a pokud ho zavrou, tak si něco udělá.

U hlavního líčení byl vyslechnut svědek **Hynek N.** který uvedl, že je majitelem ubytovny, kde bydlela rodina obžalovaného a poškozené. V ubytovně je ubytovací řád, který je vyvěšený na nástěnkách, který se musí dodržovat. Jezdí to tam namátkově kontrolovat. Žádný vztah mezi poškozenou a obžalovaným nezaznamenal. Omladina se schází venku, tam jsou k tomu určené prostory. Pokud by si všiml, že nějaké děvče ve věku x-x let tam chodí vyzývavě oblečeno, určitě by na to jeho rodiče upozornil, ale jinak to vyloženě nesleduje. Konflikt s obžalovaným na ubytovně žádný nebyl.

U hlavního líčení byla vyslechnuta svědkyně **Leona Š.**, která uvedla, že obžalovaného zná od minulého léta a poškozenou zná asi 5 let. Obžalovaného zná z xxx ubytovny, kde ona i obžalovaný bydlí. S poškozenou se kamarádily, chodily spolu ven a celkově se hodně bavily.

Ohledně vztahu s obžalovaným se jí moc nesvěřovala. Poškozená na obžalovaného hodně žártila, když se bavil s jinými lidmi. Jestli měla poškozená s obžalovaným styk neví, nesvěřovala se jí. Na ubytovně poškozená chodila v krátkém tričku a třeba před Ukrajinci olizovala, jakože eroticky, lízátko.

Z důvodu rozporu ve výpovědích této svědkyně byl, podle § 211 odst. 3 tr. řádu, přečten protokol s její výpovědí z přípravného řízení. Na to svědkyně uvedla, že to zapomněla, ale že nyní už si vzpomíná. Poškozená se jí svěřila, že s obžalovaným chodí a mají normální vztah, přitom nikdy se na veřejnosti neukázali. Nechtěla tomu věřit. Poškozená jí také řekla, že měla s obžalovaným pohlavní styk, který byl z její strany dobrovolný. Sama poškozená jí řekla, že to chtěla. S obžalovaným si psala, ale až když už na ubytovně nebydlela poškozená. Také ví, že poškozená chtěla obžalovaného navštívit, když byl ve vazbě, říkala jí to obžalovaného matka.

U hlavního líčení byla vyslechnuta znalkyně **PhDr. Tereza Soukupová, která** uvedla, že stvrzuje svůj znalecký posudek v celém rozsahu. Ve znaleckém posudku znalkyně uvedla, že schopnost poškozené prožít události vnímat, zapamatovat si, hodnotit a reprodukovat odpovídá jejím kognitivním schopnostem, je na podprůměrné úrovni. Obecná věrohodnost poškozené je snižena její tendencí reagovat lži v situaci, která ohrožuje její sociální obraz, a vyhybavosti. Poškozená netrpí žádnou duševní poruchou. Znalkyně u poškozené nezjistila tendence ke konfabulacím, zjistila však tendence k úpravě podaných informací tak, aby jejich vyznění svědčilo o tom, že v sexuálních aktivitách s obviněným byla odmítavá, případně pasivní. Kognitivní schopnosti poškozené se nacházejí v pásmu podprůměru, její osobnost se vyvíjí disharmonicky. Poškozená deklaruje obvyklé životní hodnoty, její chování však svědčí o nezralosti a nezodpovědnosti. Úroveň jejich kamarádských vztahů je nezralá a povrchní. Vztah k matce je pubertálně konfliktní. Popis trestné činnosti, která měla být na poškozené spáchána, je adekvátní věku poškozené a jejím znalostem. Znalkyně u poškozené nezjistila rozvinutí posttraumatické stresové poruchy. Je pravděpodobné, že psychosexuální vývoj poškozené bude dále urychlen a bude ještě více akcentována tendence vytvářet povrchní heterosexuální vztahy.

Poté znalkyně odpovídala na dotazy stran trestního řízení, kdy uvedla, že poškozená je na svůj věk vyspělejší, kdy jsou tu dvě roviny, a to jednak ta fyzická, přičemž na té fyzické rovině je poškozená vyspělejší, protože v době vyšetření byla x letá a její fyzický vzhled by mohl být brán jako 15-16 leté dívky. Na té psychické rovině, spíše v rovině navazování sexuálních vztahů je aktivita poškozené vyšší než by odpovídalo x leté dívce. Poškozená vyjadřovala spíš strach z reakcí matky, než z obžalovaného. Vztah k obžalovanému určitě nebyl negativní, nedovede si představit, že by poškozená zažila nějaký negativní zážitek s obžalovaným tohoto typu, který by se přetransformoval v pozitivní. Pokud poškozená měla s obžalovaným milenecký vztah,

bývá obvyklé, že pokud je strach z reakce rodiče, začne popírat, že to z její strany bylo dobrovolné.

U hlavního líčení byli vyslechnuti znalci **prof. Petr Weiss** a **MUDr. Vlastimil Tichý**, kteří uvedli, že stvrzují svůj znalecký posudek v celém rozsahu. V posudku znalci uvedli, že obžalovaný netrpěl a netrpí žádnou duševní poruchou, ani závislostí na návykové látce. Při trestném činu pod bodem 1. obžaloby u něj byla přítomna prostá podnapilost, která je forenzně nevýznamná. Schopnosti rozpoznávací i ovládací byly a jsou zcela zachovalé. Znalci neprokázali poruchu sexuální preference, falografické vyšetření svědčí pro udávanou heterosexuální orientaci s preferencí dospělých žen. Obžalovaný je schopen účasti na trestním řízení a jeho pobyt na svobodě není nebezpečný. Znalci proto nenavrhují žádná léčebná opatření. Znalec psycholog pak uvedl, že obžalovaný je intelektově xxx (IQ xxx). Nebylo zjištěno forenzně významnější poškození CNS. Osobnost obžalovaného je xxx. Motivace trestné činnosti není podmíněna žádnou vážnější psychickou či sexuální patologií a z psychologického hlediska souvisí pravděpodobně především s osobnostními charakteristikami obviněného. Obžalovaný není primárně agresivní, alkoholismus nebyl zjištěn. Je schopen adekvátně vnímat, zapamatovat si, a následně reprodukovat prožité skutečnosti. Tendence ke konfabulacím či patologické lhavosti nebyly zjištěny. Obecnou věrohodnost obžalovaného však snižuje zjevná tendence působit sociálně co nejpříznivějším dojmem. Předpoklady resocializace jsou vzhledem k postojové uzavřenosti obžalovaného podstatně snižené, ne však plně vyloučené.

Poté znalci odpovídali na dotazy stran trestního řízení, kdy uvedli, že věkový rozdíl mezi obžalovaným a poškozenou neznamena přítomnost deviace ve smyslu pedofilie, zvláště pokud je dívka relativně tělesně vyspělejší, tzn. nemá znaky dítěte, ze sexuologického hlediska kalendářní věk nemá vysokou výpovědní hodnotu.

Soudem byl dle § 102 odst. 2 tr. řádu přečten záznam z výslechu poškozené **V. S.**, která uvedla, že žije v ubytovně v xxx s matkou a babičkou asi od září 2015. Před tím bydlely společně na ubytovně v xxx. bydlel tam s nimi ještě její bratr M., který v květnu 2015 zemřel. Na té ubytovně v xxx se seznámila přes bratra M. s R. asi v lednu nebo únoru 2015. Bratr M. s ním hodně chodil ven, ona pak začala chodit s nimi, a tak se skamarádili. Obviněný na ubytovně bydlel s matkou a nevlastním otcem, také tam bydlí bratr obviněného, ten ale žije s nějakou ženskou. Hned na začátku si řekli, kolik jim je let, jak dlouho tam bydlí a tak. Obviněný jí řekl, kolik mu je let, kde pracuje, jaké je znamení a že prý má někde nějakou ženskou se synem. Ta prý nechtěla, aby se o syna staral, tak už se k nim nehlásí. Také říkal, že bydlel v minulosti ve xxx, a že teď pracuje někde v xxx a skládá palety. Poškozená obviněnému řekla, kdy se narodila a kolik jí je let, jaké je znamení, jaké je její oblíbené zvíře, že má psa a že má někde starší sestru. Tehdy se spolu bavili vlastně jenom přes bráchu. Víc se spolu začali bavit až v květnu 2015. Tehdy už začala chodit ven s obviněným sama. Pak začal obviněný dělat ty věci. Třeba ji hladil po zádech

a ona mu říkala, že to nechce. On ji vždycky poslechl a přestal. Pak jí sahal rukama na prsa přes oblečení a pak to zkoušel i pod oblečením. Vždy při tom byli sami. Ona vždy říkala, že si to nepřeje a on dal ruku pryč. Nikdy se nelíbali, to je podle poškozené nechutné. Zkoušel jí dávat pusku na tvář, ale to se uhnula. Řekla mu, že to je nechutný. Pak se s ním přestala bavit, protože to pořád dělal. Nemluvila s ním asi dva měsíce. Pak jí bratr říkal, ať s obviněným začne zase mluvit, že už to určitě neudělá. Bratr jí také slíbil, že jí nenechá nikdy s obviněným o samotě. Někdy na konci května měla ve škole ředitelské volno. Její bratr byl ve škole a maminka v práci. Doma byla jenom babička. Poškozená vyšla na chodbu a potkala obviněného. Ten ji pozval k sobě do pokoje. To bylo asi v 9.00 hod. Poškozená pozvání odmítla s tím, že k němu přijde až odpoledne spolu s bratrem. Obviněný ji ujišťoval, že se nemá čeho bát, že si dá jenom kávu. Poškozená k němu do pokoje tedy šla. Obviněný si uvařil kafe a poškozená chtěla odejít. Obviněný ale náhle zamkl pokoj a nabídl poškozené, aby se natáhla na postel, protože je unavená. Poškozená to odmítla a řekla mu, že musí jít na záchod. On odemknul pokoj a nechal ji jít. Ze záchodu se chtěla vrátit k sobě domů, ale obviněný ji viděl, a zavolal ji k sobě. Ona tam znovu k němu šla a on zase zamknul dveře. Řekl jí, ať se položí na postel a nemá z ničeho strach. On je přikryl dekou a svlékl poškozené kalhoty. Poškozená se tomu bránila, ale on měl větší sílu. Obviněný jí jednou svojí rukou držel obě její ruce a druhou rukou jí sundal kalhoty a pak i sobě. Pak si na ni lehl. Ona mu říkala, že ví, co je to pohlavní styk a že to nechce, že je ještě panna a pod zákonem. Obviněný na to říkal, že se to nikdo nedozví, ani matka poškozené. Ona mu říkala, že se bojí a chtěla ho odstrčit, ale on jí držel obě její ruce. Říkal jí, ať nemá strach, že to bude rychlé a že to ani neucítí. Ona mu říkala, že není blbá a chtěla ho odstrčit, ale on jí držel jednou rukou, on jí roztáhl nohy a zasunul jí penis do přirození. Ona řekla nahlas au. Chtěla obviněného ze sebe sundat, ale nešlo to. Pak už pomalu brečela a on jí říkal, ať nebrečí, že to určitě nebolí. Když to pak na něj šlo, tak přitlačoval. Poškozená se kroutila, protože ji to hodně bolelo. Potom slezl a svědkyně rychle utekla domů. Obviněný měl tehdy na sobě jenom kraťasy, zda měl pod nimi spodní prádlo, neví. Ona měla na sobě tričko, tepláky nebo legíny a spodní kalhotky. Obviněný také říkal, ať se nebrání, že to stejně nemá cenu. Ona mu na to řekla, že ji to nezajímá, a že se bránit bude. Neměla ale potřebnou sílu. Obviněný jí tričko nesundal. Když obviněný penis z jejího přirození vyndal, tak tu hmotu – spermie dal na zem.

Pak je utřel. Celý ten pohlavní styk mohl trvat asi půl hodiny. Poškozená pak nekrvácela, nebylo jí špatně, pouze jí bolelo břicho. Při tom pohlavním styku jí tekly slzy z očí a nekoukala se na něj. On jí také říkal, že i když se mu nebude dívat do očí, tak tomu nezabrání. Když pak přišla k sobě domů, tak hodně brečela a nadávala si, jak je blbá. Doma byla babička, ale ta spala. Pak jí obviněný říkal, aby o tom nikomu neříkala a přestala se s ním kamarádit. Bratrovi také řekla, že už se s obviněným bavit nebude, ani kdyby jí dal milión. Bratr poznal, že se něco stalo, ale ona mu to neřekla. Potom dne 3. 6. 2015 šli s bratrem a obviněným k vodě a tam se stala ta nehoda a bratr se utopil. O pohlavním styku s obviněným vůbec nikomu neřekla. Pak někdy v červenci šla venčit psa a obviněný se k ní přidal. Šli směrem za benzínku a pes se jí zaběhl za kočkou u takové boudy. Poškozená psa hledala a vešla do té boudy. Obviněný vešel také dovnitř a zavřel vstupní dveře. V té boudě byl jenom koberec, okna se žaluziemi a díry. Byl tam zákaz

vstupu a mělo se to všechno zbourat. Uvnitř byl velký bordel. Poškozená se ho zeptala, proč zavírá ty dveře a on říkal, ať se ničeho nebojí. Poškozená připnula psa na vodítko a stála zády k obviněnému. On jí říkal, ať se ničeho nebojí a ona mu řekla, že podruhé už k tomu nedojde. On říkal, že mu o to nejde a začal jí sahat přes oblečení na prsa. Ona ho lokty odstrčila. On jí pak postavil čelem ke zdi a řekl, ať se ohne. Poškozená se ptala proč, a říkala, že má strach. On jí uklidňoval, že se nemá čeho bát a ať se ohne. Poškozená mu také říkala, ať jí nesvlíká, ale on nejdřív svlékl sebe. Měl kraťasy a tričko. Potom svlékl i poškozenou. Ona se chtěla zase obléknout a on jí řekl, že stejně nemá cenu se bránit. Pak jí chytil zezadu za bedra a v ten okamžik tam vešla její máma. Ta poškozenou hledala, protože už byla dlouho pryč. Když máma uviděla obviněného, začala na něj rvát, že je prasák a že je poškozená pod zákonem, že mu věřila, že je pro něj poškozená jako sestra, a že by jí nic nedělal. Poškozená pak utekla i se psem domů. Tehdy měla na sobě kraťasy a tričko a také spodní prádlo. Obviněného se snažila odstrčit rukou směrem dozadu. On jí tu ruku dal zase dopředu a pak jí chytil za boky. Poškozené se chtělo brečet, protože jí bylo jasné, že k tomu zase dojde, ale pak tam přišla ta máma. Obviněný jí ty kraťasy stáhnul pod kolena. K pohlavnímu styku mezi nimi v té boudě nedošlo. Obviněný poškozené připadal jako blázen, protože opakoval pořád dokola, ať se nebojí. Choval se jinak, než tehdy u něj doma. Poškozená mu říkala, že jestli to udělá znovu, tak to už mámě řekne a on bude mít problémy. On pořád jen opakoval „neboj se, neboj se, to nikomu neřekneš, neboj se“. Obviněný jí ničím nevyhrožoval. Poprvé z něj měla menší strach a v té boudě už měla strach větší. Ani v jednom případě nebyla zraněná. Alkohol z obviněného necítila. Nikomu se s tím nesvěřila, protože měla strach. Až když je tam načapala maminka, tak jí potom o všem řekla. Maminka jí říkala, že se nemusí bát, že to není její chyba. Pak už se s obviněným vůbec nestýkala. S obviněným si nedávali žádné dárky nebo fotky. Dvakrát jí obviněný udělal „pucflek“, maminka na to přišla a ona ze strachu řekla, že jí to udělal obviněný. Máma pak za obviněným šla a ječela na něj. Řekla mu, že poprvé mu to odpustí, ale jestli to udělá podruhé, tak to začne řešit. Když to udělal podruhé, tak jí máma zakázala se s ním stýkat a obviněnému také zakázala se s poškozenou stýkat a měl se celé její rodině vyhýbat. Ty cucfleky jí udělal ještě před tím prvním pohlavním stykem. Tehdy jí říkal, že jí něco pošeptá a pak jí něco dělal na krku a jí to bolelo. Pak v zrcadle viděla ten flek a začala na něj křičet. On se tomu jenom smál. Podruhé to bylo stejné, ona mu ale řekla, že už se nenechá nachytat. Upozornila ho, že za to může být zavřený a že to praskne. On jí říkal, že když to ona nikomu neřekne, tak to nepraskne. Ona mu řekla, že svojí mámě nedokáže lhát, protože to na ní máma hned pozná. Tehdy byli venku u takového menšího lesa a on najednou řekl, že tam je králík, ona se otočila a on se na ní přísál jak klíště. Začala křičet a odstrčila ho. Pak zjistila, že ten „pucflek“ je větší než ten první. Maskovala ho šálou a dlouhými vlasy a matce tvrdila, že je nastydlá. Matka její lež odhalila, tak jí řekla, že jí to udělal obviněný. Máma za ním šla a zase na něj rvála. Na dotaz státní zástupkyně svědkyně uvedla a názorně ukázala, jak obviněného odstrkovala u něj v bytě oběma rukama proti jeho hrudníku. Současně se pořád kroutila a snažila se mu vysmeknout. Obviněný měl ale větší sílu. Chtěla také křičet, ale on jí řekl, že jestli začne rvát, tak jí dá ruku přes pusku. Ona potom zatnula zuby a neřvala. V té boudě mohli být asi 10-20 minut. Venku

tehdy ale byla víc jak hodinu, proto jí šla matka hledat. Obvykle chodila se psem na max. 10 minut, protože byla líná s ním víc chodit. V té boudě se snažila obléknout a narovnat se, aby mohla utéct, ale když se trochu nadzvedla, tak jí dal ruku tak, aby zůstala ohnutá. Chytil jí také zezadu za vlasy a za krk. Ona mu řekla, že to bolí a on řekl, že ať se nezvedá, že to bolet nebude. Pak dal tu ruku na její boky. Co dělal druhou rukou, poškozená neví. Stála ohnutá přímo u zdi, takže odejít nemohla. Také mu říkala, že začne řvát a určitě to někdo uslyší. Poblíž byl dům a benzínová pumpa. On jí řekl, že jestli zařve, tak jí buď přitlačí, nebo jí bude držet pusou. S obviněným byla v kontaktu na facebooku a po těch událostech si ho zablokovala. Párkrát si psali, jak se mají a jestli půjdou ven. Obviněného považovala za svého kamaráda, chodili spolu ven. Nic víc v tom nebylo. Obviněný to bral asi jinak, protože když se na něj jen usmála, tak už si něco myslel. Asi to bral tak, že spolu chodí. On se jí zeptal, jestli s ním bude chodit, ona to odmítla. On se jí ptal, jestli to je kvůli jeho vzhledu nebo věku. Ona mu vysvětlila, že o krásu jí nejde, jde jí o ten věk a že by také chtěla kluka, se kterým se nebude bát. Bratr určitě tušil, že se něco stalo, protože když byli v děcáku, tak ji tam pořád ochraňoval a dobře ji znal. Ona ale bratrovi nic neřekla. K té nehodě došlo tak, že se rozhodli plavat k tomu ostrovu a když plavali zpátky, tak bratr dostal křeč. Ona už byla skoro u břehu. Už se to stalo v minulosti, že bratr dostal tu křeč a ona ho vzala na záda a doplávala s ním ke břehu. V ten den si nejdřív dělal srandu, že se topí. Když se pak začal topit doopravdy, tak si s obviněným mysleli, že si bratr zase dělá legraci a nic nedělali. Když to ale trvalo delší dobu, tak tam obviněného poslala, ať mu jde pomoci. Ona sama si tam do vody netroufla, protože už byla hodně unavená. Obviněný k bratrovi doplaval a chtěl ho vytáhnout nahoru, dát si ho na záda ale brácha sebou mrskal, mlátil obviněného do obličeje a tlačil ho ke dnu. Pak do vody skočila i poškozená a ještě jeden chlap. I když volala o pomoc, tak jí nikdo nepomohl. Pak se z vody vynořil jenom obviněný a brácha už nikde nebyl. Jedna paní pak zavolala policii a záchranku. Brácha uměl dobře plavat, ale dostával křeče do nohou. Maminka to obviněnému nedávala za vinu, ale ráda ho neměla. Maminka jí také říkala, že dřív měla obviněného hodně ráda, ale po té nehodě se to všechno změnilo. Poškozená na dotaz obhájce také uvedla, že penis obviněného zahlédla jenom letmo v té boudě, když se snažila otočit. Nepřipadal jí velký, asi tak 10-15 cm.

Dle § 211 odst. 1 tr. řádu byl soudem za souhlasu stran přečten protokol o výsledku svědka **Ch. D. Ch.**, který je občanem Bulharska a bydlí v ubytovně v Praze xxx na pokoji č. x. Obžalovaný bydlí ve stejném patře, číslo jeho pokoje si nepamatuje. Co se stalo mezi obžalovaným a poškozenou, svědek neví. Oba byli mladí lidé, měli se rádi, chodili spolu po ubytovně a všichni to viděli. Poškozená na ubytovně bydlela s matkou a bratrem v pokoji v přízemí. Poškozená k němu občas chodila do pokoje uklízet mu, a za to jí dával peníze. Svědek dělá těžkou fyzickou práci, domů se vrací velmi unavený a nemá čas ani sílu si uklidit. Proto V. požádal, aby mu občas v pokoji vytřela podlahu a utřela prach. Ona s tím souhlasila. Když u něj byla uklízet, tak svědek nechával celou dobu otevřené dveře, aby bylo vidět, co se v pokoji děje. To mohou potvrdit i obyvatelé sousedních pokojů. Za úklid dal V. asi 100 Kč. S úklidem mu také pomáhala nějaká Klára, která je snachou uklízečky z ubytovny. Rozhodně nikdy neměl žádný intimní styk

s poškozenou, ona je ještě dítě a svědkovi je 50 let. Pokud tedy někdo poškozenou viděl odcházet od něj z pokoje se stokorunou v ruce, byly to peníze za úklid pokoje a rozhodně ne za sexuální služby. Není pravdou, že by v době, kdy u něj byla poškozená uklízet, měl na sobě jenom trenýrky. Doma chodí normálně oblečený v teplákách a tričku. Poškozenou nikdy neviděl ve společnosti Ukrajinců či jiných cizinců z ubytovny, také si nevšiml, že by za V. chodili nějakí cikáni, či za ní jezdili muži v autech. Neslyšel také, že měla být poškozená v noci přistižena s nějakým Ukrajincem v umývárně.

Dle § 211 odst. 1 tr. řádu byl soudem za souhlasu stran přečten protokol o výsledku svědkyně **Markéty D.**, která je ve výkonu trestu odnětí svobody ve VV Pankrác do 30. 5. 2016. Před nástupem výkonu trestu bydlela na ubytovně v xxx v pokoji č. x. Obžalovaného znala jen od vidění. Více znala jeho maminku. Obžalovaný chodil s V. S., které tehdy bylo x let. Bylo to zřejmé z toho, jak se k sobě chovali, vodili se za ruce a dávali si pusy. Obžalovaný věděl, že je V. teprve x let. Podle názoru svědkyně by s ní určitě nic neměl proti vůli V.. Svědkyně tehdy byly na ubytovně skoro celý den, protože měla malé dítě. Viděla, jak V. někam odjížděla auty, která řídili různí muži, po krátké době se vrátila a vždy u sebe měla peníze. Ty peníze držela v ruce, když z auta vystupovala. Většinou to byla částka 200 Kč. Svědkyně dále viděla na konce června 2015, jak V. zašla do pokoje nějakého Bulhara jménem Ch.. Tomu bylo asi 45 – 50 let a na ubytovně stále bydlí. V. byla v pokoji asi 20 minut, a když vyšla ven, měla v ruce 100 Kč. Ten Ch. vyšel za ní a měl jenom trenýrky. Když šla ale V. dovnitř, tak byl normálně oblečený. Za co dostala V. od Ch. ty peníze, svědkyně neví. Někdy v červenci 2015 viděla svědkyně venku před ubytovnou, jak se obžalovaný s V. o něčem hrozně hádali. Obžalovaný na V. křičel, že je kurva a špína, druhý den se ale udobřili. Lidé na ubytovně také říkali, že V. píše obžalovanému milostné dopisy. Svědkyně ale žádný takový dopis neviděla.

Dle § 211 odst. 1 tr. řádu byl soudem za souhlasu stran přečten protokol o výsledku svědkyně **Moniky H.**, která bydlí na ubytovně v xxx v pokoji č. x. Obžalovaného zná pouze od vidění, stejně jako poškozenou. Poškozená vypadala tak na 17 – 19 let, teprve po zadržení obžalovaného se svědkyně dozvěděla, že je té V. teprve x let. V. za obžalovaným pořád dolézala, nebo za ním posílala menší děti, aby s ní šel ven. Na chodbě ubytovny nebo venku ho chytala za ruce a objímala ho, jako by ho sváděla. Takto se V. chovala i vůči jiným mužům z ubytovny. Když se pak utopil V. bratr, tak se V. s obžalovaným vodili za ruku i před V. mámou. Ještě před smrtí jejího bratra svědkyně jeden den večer kolem 22.00 hod. šla na záchod a slyšela z něj nějaké vzdychání. Ve společné umývárně pak našla V. s nějakým klukem, kterému bylo asi do 25 let. V tu chvíli, kdy tam svědkyně přišla, byli asi na půl metru od sebe a V. byla od pasu dolů nahá, kalhoty i kalhotky měla stažené u kotníku. Ten kluk měl také stažené kalhoty a nahoře měl tričko, které mu zakrývalo rozkrok. Toho kluka svědkyně nezná. Po zadržení obžalovaného se na ubytovně začalo říkat, že V. chodila do pokojů nějakých kluků a vracela se pak s penězi. Podle názoru svědkyně, došlo k pohlavnímu styku mezi obžalovaným a poškozenou zcela dobrovolně a matka poškozené se obžalovanému mstí za utopení svého syna.

Dle § 211 odst. 1 tr. řádu byl soudem za souhlasu stran přečten protokol o výsledku svědkyně **Lenky V.**, která bydlí na ubytovně v xxx spolu se svědkyní H.. Obžalovaného zná od vidění. Obžalovaný se hodně kamarádil s bratrem poškozené, ta V. chodívala s nimi. Svědkyni to připadalo, že obžalovaný je takový dětinský, jak si s nimi hrál. Postupem času se ale jeho chování vůči V. změnilo na platonickou lásku. Chodili spolu po ubytovně za ruce. Obžalovaného uháněla ta V.. Když pak zemřel V. bratr, tak obžalovaný V. utěšoval. Svědkyně pak od nějakých žen v kuřárně ubytovny slyšela, že matka V. říkala, že to tak nenechá a že se za smrt syna pomstí. Svědkyně pak s matkou V. mluvila asi 3 dny na to, a ona jí říkala, že vůči obžalovanému nemá žádnou averzi a nedává mu to za zlé. Asi týden na to se V. s obžalovaným přestala kamarádit a začala chodit za nějakým cikánem ve věku asi 21 let, který ani na ubytovně nebydlel. Obžalovaný se ještě snažil V. kontaktovat, ona ale nereagovala a tak toho nechal. Svědkyně viděla V. flirtovat i s Ukrajinci, kteří na ubytovně bydleli. Různě se před nimi nakrucovala a vyzývavě se oblékala. S jedním z těch Ukrajinců se dokonce líbala. Svědkyně neviděla, že by V. odjížděla s nějakými muži v autech a vracela se s penězi, nebo že by chodila na pokoj k nějakému Bulharovi.

Dle § 211 odst. 1 tr. řádu byl soudem za souhlasu stran přečten protokol o výsledku svědkyně **Petrušky K.**, která bydlí od ledna 2015 na ubytovně v xxx v pokoji č. x. Obžalovaného zná jako velmi jemného a hodného kluka, který je navíc velmi snadno ovlivnitelný. Poškozenou zná svědkyně asi 3 roky a na ubytovně se jí říkalo „mrdkožroutka“. To proto, že neustále uháněla kluky a obžalovaný nebyl její první, ten to jenom odnesl. Obžalovaného všichni před poškozenou varovali. On všem říkal, že poškozená je jenom kamarádka, i když všichni věděli, že to tak není. Poškozená pořád uháněla kluky včetně obžalovaného. Například, když byl obžalovaný po noční směně a jeho maminka tam nebyla, tak poškozená seděla na chodbě před pokojem obžalovaného až do doby, než obžalovaný z pokoje vyšel. Poškozená dělala obžalovanému různé scény. Svědkyně znala i její matku, jménem Hedvika. Té to svědkyně opakovaně říkala, že poškozená uhání obžalovaného a ne naopak. Hedvika říkala, že si to s dcerou vyřídí. Obžalovaný věděl, kolik je poškozené přesně let. Když se tragicky utopil bratr poškozené, tak její máma chtěla po obžalovaném, aby se poškozené více věnoval. Poslední dobou před zadržením obžalovaného se obžalovaný V. vyhýbal, ale ona ho stejně naháněla. Pak se na ubytovnu nastěhovali nějakí Ukrajinci a s jedním z nich měla být poškozená viděna v koupelně. Když se Ukrajinci odstěhovali, tak začala poškozená zase uhánět obžalovaného. Jak to bylo v té koupelně, svědkyně neví, tuto informaci má zprostředkovaně a uvědomuje si, že se takové informace rychle překroutí. Svědkyně neviděla, že by za poškozenou do ubytovny v xxx chodili nějakí cikáni. Když ale bydlela poškozená na ubytovně v xxx, tak tam se s cikány dost tahala. Na ubytovně v xxx se také vypráví, že si poškozená přivydělávala tím, že si sedávala s chlapama různě do aut a že měla poměr s panem Ch. z ubytovny. Svědkyně nikdy nic takového sama neviděla a je si vědoma toho, že to může být jenom pomluva. Ví o tom, že poškozená byla jednou u pana Ch. uklidit mu pokoj a pan Ch. nechal celou dobu otevřené dveře na chodbu.

Svědkyne sama procházela několikrát kolem jeho pokoje a viděla, jak V. uvnitř opravdu uklízí. Pan Ch. byl oblečený, obnažený nikdy nechodí. Na ubytovně se také říká, že ten pan Ch. hodně pije a je násilnický. Svědkyně si ale nevzpomíná, že by byl někdy na někoho zlý. Nechodí za ním žádné ženy a žije sám. O trestné činnosti svědkyně nic neví. Je ale pravdou, že poškozená na obžalovaného vyvíjela nátlak, že si něco udělá, když on o ni nebude stát. Kdyby se matka poškozené a její babička poškozené více věnovaly, tak k celé té události nemuselo vůbec dojít. Poškozená se k těm Ukrajincům chovala vyzývavě, pokřikovala na ně a dělala posunky.

Soud podle § 213 odst. 1 tr. řádu předložil listinné důkazy:

- fotodokumentace obviněného na č.l. 8
- znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a psychologie na č.l.22-38
- znalecký posudek oboru zdravotnictví odvětví klinická psychologie na č.l. 45-81
- protokol o zadržení osoby podezřelé na č.l. 84-85 - dopis č.l. 185-186
- lékařská zpráva gynekologicko-porodnické ambulance nemocnice Na Bulovce na č.l. 209
- odborné vyjádření odbor kriminalistika odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat na č.l. 222-225
- fotografie náhledů na č.l. 226-231
- komunikace z facebooku na č.l. 244-294
- fotodokumentace SMS zprávy z telefonu na č.l. 301-304.
- fotodokumentace pokoje ubytovny č.l. 376-381
- fotodokumentace místa – stavební buňka na č.l. 383-389 - zpráva ČSSZ ohledně zaměstnavatele obžalovaného na č.l. 396 - přehled údajů z evidencí na č.l. 397-407
- zpráva o poměrech nezletilé na č.l. 412
- záznam o na č.l. 413-414
- zpráva z místa bydliště obv. R. na č.l. 421
- potvrzení o příjmech obžalovaného na č.l. 423
- výplatnice na č.l. 424
- zpráva o výkonu vazby na č.l. 426
- opis RT na č.l. 427
- rozsudek OS Praha 10, sp. zn. 51T 95/2011 na č.l. 428-434

Strany neměly návrhy na doplnění dokazování.

Soud poté hodnotil všechny provedené důkazy ve prospěch i v neprospěch obžalovaného podle svého vnitřního přesvědčení z hlediska založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu, podle § 2 odst. 6 tr. řádu.

Jednotlivé důkazní prostředky na sebe navazují, vzájemně se doplňují a soud po jejich celkovém zhodnocení uvádí, že na základě výše uvedených a hodnocených důkazních prostředků byl zjištěn a prokázán skutkový děj uvedený ve výroku o vině. Výše uvedenými důkazními prostředky byl skutek uvedený ve výroku o vině bez pochybností prokázán.

Obžalovaný se ke svému jednání doznal, avšak popřel, že by kdy použil vůči poškozené násilné jednání a soud jeho výpovědi uvěřil. Ke skutku pod bodem I. se obžalovaný zcela doznal a u skutku pod bodem II. si již obžalovaný nepamatoval přesně, kde jakou ruku měl. Obžalovaný také popsal, že s poškozenou měli vztah, kdy k sexuálnímu styku došlo dobrovolně, což je podpořeno především facebookovou korespondencí mezi obžalovaným a poškozenou a pak také svědeckou výpovědí Leony Š., která vypověděla, že obžalovaný měl s poškozenou vztah i pohlavní styk, ale vše bylo ze strany poškozené dobrovolné. Obžalovaného tvrzení, že měl s poškozenou milenecký vztah, dokládají i čtené výpovědi svědků Markéty D., Moniky H., Lenky V. a Petrušky K. Obžalovaný také ale uvedl, že byl seznámen s věkem poškozené v době, kdy s ní měl pohlavní styk a věděl, že to není správné. Obžalovaný svého činu litoval.

Výpovědi svědkyně Hedvice P. soud uvěřil. Svědkyně ve své výpovědi ke skutku pod bodem II. uvedla to, co viděla, když vešla do opuštěné buňky a ke skutku pod bodem I. uvedla to, co jí následně sama poškozená řekla. Svědkyně také v závěru připustila, že jí poškozená nemusela říct celou pravdu. Svědkyně také zmínila, že dcera psala obžalovanému dvojsmyslné zprávy.

Výpovědi svědkyně Hany P. soud uvěřil. Svědkyně popsala, že vnímala rozvíjející se vztah mezi obžalovaným a poškozenou, kdy nejprve byli pouze kamarádi, poté přišla poškozená s cucflekem na krku a pak už to dle slov svědkyně popojíždělo dál. Svědkyně také popsala, že četla zprávu poškozené, kde psala obžalovanému, že ho má ráda a že ho nikdy neopustí, což svědkyně brala jako pubertální výjev.

Výpovědi svědkyně Vladislavy R. soud uvěřil. Svědkyně vypověděla, že poškozená za obžalovaným stále chodila, chodila vyzývavě oblečená a předváděla se před Ukrajincema, kteří bydleli s nimi na ubytovně. Výpověď svědkyně pouze dokreslila situaci.

Výpovědi svědka Hynka N. soud uvěřil, avšak výpověď svědka nemohla nikterak více přispět k objasnění projednávané věci. Svědek potvrdil, že jak rodina obžalovaného, tak rodina poškozené bydleli v jeho ubytovně.

Výpovědi poškozené V. S., která byla u soudu přehrána, soud neuvěřil. Poškozená popsala, co se na ní měl obžalovaný dopustit, avšak uvedla, že z její strany bylo vše nedobrovolné a nechtěné. Její tvrzení však vyvrací především zajištěná facebooková komunikace s obžalovaným, ze které je patrné, že z její strany se jednalo o dobrovolné a z její strany

iniciované jednání. Dále pak výpověď poškozené vyvrací výpověď svědkyně Leony Š., které se poškozená sama svěřila, že má s obžalovaným vztah a měla s ním dobrovolný pohlavní styk. Také výpovědi Markéty D., Moniky H., Lenky V. a Petrušky K., vyvrací tvrzení poškozené, že brala obžalovaného jen jako kamaráda. Soud se domnívá, že poškozená vypovídala nepravdivě z důvodu obavy reakce její matky a z důvodu ohrožení jejího sociálního obrazu, jelikož si uvědomuje nesprávnost svého jednání, jak bylo potvrzeno i ve znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie.

Čtené výpovědi svědkyň Markéty D., Moniky H., Lenky V. a Petrušky S. potvrzují výpověď obžalovaného, že měl s poškozenou milenecký vztah.

Ke znaleckým posudkům a listinným důkazům provedeným u hlavního líčení soud v rámci hodnocení uvádí následující.

Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie soud hodnotí jako správný, jasný a úplný. Znalkyně se zde vyjadřuje k osobě poškozené, kde uvádí, že věrohodnost poškozené je snížena její tendencí reagovat lži v situaci, která přímo ohrožuje její sociální obraz. Dále znalkyně shledala, že u poškozené se projevuje tendence k úpravě podaných informací tak, aby jejich vyznění svědčilo o tom, že v sexuálních aktivitách s obžalovaným byla odmítavá a případně pasivní. Poškozené chování svědčí o nezralosti a nezodpovědnosti. Znalkyně také uvedla, že u poškozené nedošlo k rozvinutí posttraumatické stresové poruchy. Znalecký posudek byl znalcem u hlavního líčení přesvědčivě obhájen a znalcem bylo i podrobně odpovězeno na dotazy soudu a stran trestního řízení. Znalecký posudek a pak i výpověď znalkyně podporují tvrzení obžalovaného, že vůči poškozené neuzil žádné násilí.

Znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a psychologie soud hodnotí jako správný, jasný a úplný. Znalci uvedli, že obžalovaný netrpí ani netrpěl žádnou duševní poruchou ani chorobou ani závislostí na alkoholu či jiné návykové látce. Obžalovaný nemá poruchu sexuální preference a vyšetření (PPG) svědčí pro preferenci žen a nikoliv dětí.

Znalci také uvedli, že u obžalovaného nebyla zjištěna zvýšená agresivita, kdy motivace k jednání obžalovaného souvisí pravděpodobně s jeho osobními charakteristikami. Znalecký posudek byl znalci u hlavního líčení přesvědčivě obhájen a znalci bylo i podrobně odpovězeno na dotazy stran trestního řízení.

Z lékařské zprávy z Gynekologicko - porodnické kliniky 1. LF UK a Nemocnice na Bulovce vyplývá, že poškozená měla xxx, avšak zda došlo k pohlavnímu styku, se nešlo vyjádřit.

Z fotografie náhledů na č.l. 226-231 a pak především z komunikace z facebooku na č.l. 244-294 zcela jasně vyplývá, že obžalovaný měl s poškozenou dobrovolný milenecký vztah, kdy z

facebookové komunikace je patrné, že mezi obžalovaným a poškozenou došlo k pohlavnímu styku, přičemž ze strany poškozené zcela dobrovolnému a chtěnému.

Další listinné důkazy pouze doplňují celkovou situaci. Závěrem soud shrnuje, že obžalovaný je usvědčován především svou výpovědí, při které se ke svému jednání plně doznal s popřením použití jakéhokoliv násilí. Doznání obžalovaného pak doplňuje a potvrzuje výpověď matky poškozené Hedviky P., kamarádky Leony Š. a pak především facebooková komunikace, ze které je patrné, že obžalovaný měl s poškozenou vztah a i pohlavní styk. Dále také čtené výpovědi svědkyň Markéty D., Moniky H., Lenky V. a Petrušky K. potvrzují, že obžalovaný měl s poškozenou milostný vztah. Soud však neshledal v rámci dokazování u hlavního líčení známky násilného chování obžalovaného vůči poškozené.

Protiprávní jednání obžalovaného bylo soudem právně posouzeno pod bodem I. a II. obžaloby jako zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku spáchaného dvěma útoky v jednočinném souběhu s přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1, písm. a) tr. zákoníku. Objektem trestného činu pohlavního zneužití ve smyslu § 187 zákoníku je ochrana mravního a tělesného vývoje dětí, kdy jde o důslednou ochranu všech osob mladších patnácti let před jakýmkoli útoky na jejich pohlavní nedotknutelnost. Základní skutková podstata citovaného zločinu ve smyslu § 187 odst. 1 tr. zákoníku se rozlišuje na dva případy, a to na vykonání soulože a na pohlavní zneužití provedené jiným způsobem, přičemž za jiný způsob pohlavního zneužití jsou považovány toliko intenzivnější zásahy do pohlavní sféry poškozených, jež jsou v širším pojetí považovány za pohlavní styk. Ochrana je touto základní skutkovou podstatou přiznána dítěti mladším než patnáct let, tedy do dne předcházejícího patnáctým narozeninám. Obžalovaný tak svým jednáním pod bodem I. a II. obžaloby, kterého se dopustil na nezletilé, naplnil skutkovou podstatu dle § 187 odst. 1 tr.

zákoníku. I přes to, že ze strany poškozené se jednalo o dobrovolné jednání, obžalovaný byl s věkem poškozené srozuměn a uvědomoval si, že jedná protiprávně. Obžalovaný se svého protiprávního jednání na poškozené dopustil opakovaně. Obžalovaný se zároveň svým jednáním dopustil v jednočinném souběhu přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy objektem tohoto ustanovení je zájem ochrany řádné výchově dětí, která má být vedena v souladu se zásadními morálky občanské společnosti, tak aby byl zaručen jejich řádný rozumový, mravní a citový vývoj. Znak svádění je naplněn, když se pachatel vůči osobě mladší osmnácti let dopustí závažného jednání, které pro ni má do budoucna natolik nepříznivý vliv, že je způsobilé ovlivnit její morálku a vyvolat u ní společensky nežádoucí přístupy k obecně uznávaným společenským pravidlům, posunout mimo obvyklé normy její sexuální život či vytvořit předpoklady pro její závadové chování a nemravný život. Soud má za to, že ve výroku o vině popsané jednání 27letého obžalovaného je bezpochybně ohrožení mravního vývoje tehdy xleté nezletilé tím, že jí sváděl k nemravnému životu.

Podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku je čin spáchán úmyslně, jestli pachatel věděl, že způsobem uvedeným v trestním zákoně, poruší nebo ohrozí zájem chráněný takovým zákonem nebo alespoň věděl, že může uvedený zájem porušit nebo ohrozit a chtěl takové porušení nebo ohrožení způsobit. Slovem chtěl je vyjádřena jak volní složka, tak i složka vědomostní, neboť v psychice pachatele nutně musela existovat i představa o chráněném zájmu, vůči němuž směřovala vůle pachatele ho poškodit nebo ohrozit. Pokud pachatel předpokládal, že k porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem nezbytně a nutně dojde, jde vždy o úmysl přímý, neboť pokud pachatel pokládá uvedený následek za nutný, zcela jistě jej také chce, a nejde tudíž o pouhé srozumění s tím, co pachatel svým jednáním působí. Obžalovaný znal věk nezletilé a jak vyplývá z výpovědi obžalovaného, byl si plně vědom, že jeho jednání vůči nezletilé není v pořádku a je protiprávní.

K osobě obžalovaného pak soud uvádí, že v místě bydliště (ubytovna xxx) požívá dobré pověsti. V minulosti byl prošetřován v letech 2010 – 2011 pro výtržnost. Od posledního zaměstnavatele je hodnocen průměrně, pracovní průměr ukončil v průběhu zkušební doby. Z výkonu vazby je hodnocen dobře, kázeňsky nebyl projednáván. V minulosti byl 1x soudně trestán, a to rozsudkem OS Praha 10 ze dne 31. 1. 2012 sp. zn. 51T 95/2011 pro tr. čin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku a tr. čin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců se zkušební dobou do 7. 3. 2015. Na základě amnestie prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013 mu byl tento podmíněný trest odnětí svobody prominut.

Při ukládání trestu soud vycházel z trestní sazby § 187 odst. 1 tr. zákoníku umožňující uložit trest odnětí svobody 1 - 8 let. Soud vycházel při stanovení výměry trestu z povahy a závažnosti spáchaného zločinu s přihlédnutím k osobě obžalovaného a jeho doznání se ke svému jednání. Soud pak rozhodl, že u obžalovaného postačí trest výchovný, a proto obžalovanému uložil podmíněný trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, tedy při spodní hranici zákonné trestní sazby. Soud podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku výkon trestu odložil na zkušební dobu v trvání 4 roků, neboť v posuzovaném případě je třeba v rámci „převýchovy“ obžalovaného sledovat vedení řádného života obžalovaného po delší dobu. Soudem byl trest ukládán jako trest úhrnný, neboť obžalovaným byly spáchány dva trestné činy, jednak pohlavní zneužití dle § 187 tr. zákoníku a jednak ohrožování výchovy dítěte dle § 201 tr. zákoníku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **l z e p o d a t** odvolání do **o s m i** dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání podané osobou oprávněnou a včas **m á** odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává být i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 17. srpna 2016

Mgr. Petr Hovorka
předseda senátu